

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

N:o 17

25 April.

Illustrerad Veckotidning för Söndagsskolan och Hemmet

Redaktion: ANNA och J. B. GAUFFIN.

32 årg.

1915.

Storheten i att vara Guds barn.

1 Joh. 3: 1—5.

Att vara barn åt Gud, alla herrars herre och alla konungars konung, det är en storhet, som går över allting annat. Ingen människa, icke en gång den allra visaste, kan fullt förstå och fatta vad denna storhet innebär, men du, som är ett litet barn, kan likväl tro därpå. Och denna tro kan göra dig så utsägligt rik och lycklig, att den alltjämt lyfter dig uppåt mot Gud och den himmelska världen.

Och denna dragning uppåt mot Gud är av en utomordentlig betydelse för dig själv och ditt liv på jorden. Ty därigenom skall du dragas från det, som är syndigt, lågt, uselt och orent i människolivet, och i stället skall du föras framåt till allt, som är gott, ädelt, skönt och rättfärdigt.

För att nu hjälpa oss från allt som är syndigt och orent har Gud givit oss en mäktig hjälpare i Jesus Kristus, vår frälsare. Han uppenbarades här på jorden för att borttaga våra synder. Själv övervann han frestelserna och synden i varje anfäktning, i varje kamp. Hans hjärta var fullkomligt rent och heligt; synd fanns icke i honom. Därför kan han nu hjälpa dem, som frestas.

När du frestas till att vara oordentlig, olydig, ovänlig eller till någon annan ful synd, då skall du tänka på Jesus. Ty när han var ett barn, då var han så ordentlig, så lydig, så vänlig och kärleksfull, så god och så flitig, att Gud och alla människor tyckte om honom. "Han växte till i vishet och i nåd inför Gud och människor."

Av honom skall du och alla andra barn lära. Du skall lära dig att vara i de stycken som tillhöra din himmelske Fader, och du skall lära dig att vara dina föräldrar underdånig, så gjorde Jesus. Han är alla barns stora och härliga förebild och ideal. Och ju mer du liknar honom, desto lyckligare blir du.

Men vi skola icke blott se på Jesus och lära av honom, vi få också bedja till honom och söka hjälp hos honom i våra frestelser och strider. Ty om vi göra allvar av att vilja likna Jesus, då få vi erfara och känna, att detta icke är någon lätt sak. Men i vår svaghet och i våra frestelser få vi gå fram till Jesus, till nådens tron, med full frimodighet för att finna nåd till hjälp, varje gång vi behöva den.

Men ännu mer, om vi genom Guds Andes upplysning få se, att vi, trots allt, likväl i vårt liv äro mycket bristfulla och syndiga, ja, att vi hava en ond natur och ett ont hjärta, så få vi också gå med allt detta till Jesus. Han är vår frälsare, som i sitt blod renar oss från all synd och brist och

tvår oss, att vi varda rena, ja, vitare än snö. Det är därför vi kalla Jesus för vår försonare. Han är försoningen för våra synder, och icke allenast för våra utan ock för hela världens.

Om du så ser på Jesus för att lära av honom, om du beder till honom och tar emot syndernas förlåtelse av honom för varje dag och rening från allt ont i hans blod, då är du ett Guds barn. Då lever du ditt liv, icke såsom världens barn leva, utan du lever såsom ett Guds barn och far efter att likna Jesus i allt. Det skall du också en gång bliva. Du liknar honom redan nu på jorden så mycket, att världen icke känner dig såsom en av de sina, emedan du liknar Jesus. Men när du i evigheten får skåda honom och se honom sådan han är, då skall du varda honom alldeles lik.

Johannes fick från ön Patmos skåda de himmelska skarorna, som voro iklädda vita, fotsida kläder med palm i händerna och kronor på sina huvuden. De voro härliga och saliga såsom Jesus. Men de fingo ock tjäna Gud och följa Jesus till livets vattenkälla för att njuta det eviga livets fullhet och gå från klarhet till klarhet inför Herrens ansikte. Ser du, detta skall en gång varda din lott såsom ett Guds barn. Se till, att du inte tappar bort dig i världen, att du inte tappar bort barnaskapets Ande, igenom vilken du dagligen kan bedja till din himmelske Fader.

J. B. Gauffin.

Det hjälper att bedja.

En lärare har berättat följande:
En morgon, då jag kom in i skolan, kom en flicka emot mig och sade med tårar i ögonen:

»Det är någon, som tagit min pennkniv.»

»Kära barn,» sade jag, »allra sist bör man tänka, att någon tagit den. Jag skall tala om för dig en berättelse, som kanske

kan vara dig till tröst. För några år sedan förlorade en predikant på obekant sätt en dyrbar dosa, som blivit honom skänkt såsom minne av en kär vän. Han var mycket ivrig att få igen den, men istället för att lämna saken åt polisen, gick han in i sitt rum och bad Gud hjälpa honom få igen den förlorade minnesgåvan och att

om någon verkligen tagit den, icke lämna denne någon ro, förrän han burit den tillbaka. På kvällen knackar någon på hans dörr, och en man, klädd som arbetare, trädde in. Han bad med tårar i ögonen om förlåtelse för att han tagit hans dosa. Han hade icke fått någon ro, förrän han beslutat sig att lämna den tillbaka. Gör du på samma sätt, min flicka, få se om inte också du får igen din pennkniv.»

Följande morgon, då jag kom in i klassrummet, sprang den lilla flickan med strålende ögon emot mig. »Jag har följt ert råd,» sade hon, »och i morse låg min kniv i min pulpet.»

En dag mötte jag på gatan en trasig pojke, som tiggde pengar av mig. »Varför arbetar du inte i stället för att tigga?» frågade jag.

»Ingen vill ha mig», sade han.

»Jag vill giva dig ett råd, min gosse. Om du i kväll kommer till en bonde på landet och får löfte av honom att ligga i stallet över natten, så skall du innan du lägger dig, bedja till Gud, att han måtte låta dig få arbete. Gör så varje kväll, så skall du få erfara, att Gud hör din bön, så att du själv kan få förtjäna, inte blott din mat utan också få penningar till kläder.»

Fyra veckor senare kom jag tillbaka till samma trakt, och se där, framför en stor bondgård står en storväxt gosse. Han synes en stund forskande betrakta mig, sedan springer han fram till mig och säger: »Jag har följt herrns råd, och jag har fått inte bara arbete utan också mat och ett par byxor.»

Kalla vårdagar.

Med teckning.

Har du sett, hur nordanvind
Härjat späda Vårens kind
Med sin kalla fläkt? —
Sett — hur han på lek — i harm
Strölt sin frost i Vårens barm,
Nyss av solen väckt?

Då kan Vår ej sjunga mer,
Ej sin blomsterdoft hon ger
Under kylig tid.
Säg, skall lilla Vår väl dö —
Bäddas ner i grav av snö
Allas älsklång blid?

Nej, här faller ljuvligt ränn,
Liten Vår får sol och hägn
Ifrån himmelen.
Känn, vad doft kring lund och skog!
Lyss, nu sjunger Våren nog,
Ler så glad igen!

Säg du uti livets strid
Några små i världen vid
Ute våg för vind?

Då du sett, hur brist och nöd,
Sliten dräkt och tiggjarbröd
Stulit ros från kind;

Sett — hur löjel flytt sin kos,
Frusit bort med kindens ros
Re'n i livets vår;
Hjärtats glädje, värme, hopp
Härjats, som när rosens knopp
Höljd i rimfrost står.

Säg, vem hägnar dessa små,
Som vid andras dörrar gå
Tiggjande sitt bröd?
Pröve Gud ditt hjärta nu! —
Lindrar eller hånar du
Tiggjarbarnens nöd?

Giv, ack giv dem kärlek, tröst,
Tina deras frusna bröst,
Var dem bror och vän!
Vet, vid evighetens port
Skall, vad här du dessa gjort,
Lönas dig igen.

—rd.

KALLA VÅRDAGAR.

Tidaholm.

Med flera bilder.

Där den lilla västgötaån Tidan i många bukter och mellan vackra stränder flyter förbi Ångarps gamla sockenkyrka, ligger staden Tidaholm. Från den 1 januari 1910 räknar sig orten till Sverges städer, men för övrigt leder den sina anor ända in i medeltiden.

Denne man hade genom resor i främmande land sett, huru befolkningen i Tyskland, Frankrike och England kommit till en burgen ställning genom en högt uppdriven industri och fabriksrörelse. Han tänkte då på de oräkneliga vattenfallen där hemma i Sverige, vilkas kraft oanvänd

TIDAHOLM: KYRKAN.

I ett pantbrev från 1403 kallas stället Agnetorp, som torde vara dess äldsta till oss bevarade namn. Men samma år som Westfaliska freden slöts mellan Sverige och Österrike 1648 kallas platsen Holmgården eller Tidaholm — holmen i Tidan. Det var då en sätesgård eller herresäte och ägdes av en herr Johan Dücker. Under följande århundrade innehades Tidaholm av en von Mentzer och därefter av släkten Rudbeck, tills det år 1846 inköptes av friherre Hans von Essen.

fick strömma bort utan att göra någon nytta. Han tänkte ock på den mängd fabriksalster, som svenskarne måste köpa från främmande land, varigenom stora penningesummor strömmade ut ur landet. Och han frågade sig själv: »Skulle inte vi svenskar kunna bygga fabriker och själva tillverka sådana alster?» Hans praktiska sinne svarade ett obetingat ja på denna fråga. Då skulle ju tusentals arbetare kunna få en god bärning här hemma och penningarna stanna inom landet.

Sedan han ett stycke från Tidaholm byggt sig en stor herregård Hälleliden på en ståtlig höjd, började han realisera sina planer att göra Tidaholm till ett fabriksamhälle i stor stil. Här fanns förut en liten stångjärnsmedja och kvarn. Nu anlades en manufakturmedja och tvenne sågar samt en »mekanisk snickerifabrik», en tändsticksfabrik och ett pappersbruk. Av alla dessa anläggningar är det blott snickerifabriken och tändsticksfabriken, som ägt bestånd intill nu. Dessa två fabriker har utvecklats allt mera. Den förra, som nu kallas Tidaholms bruksaktiebolag, har några hundra arbetare och förfärdigar Tidaholms möbler, åkerbruksredskap, kärror och vagnar samt på senaste tiden även automobiler.

Men det är i synnerhet tändsticksfabriken, som år efter år växt ut till den största i sitt slag i hela världen och har namnet Vulcans tändsticksfabrik. För att driva denna storslagna fabrik räcker naturligtvis icke Tidans vatten, men det tillvaratages, och turbinen i fallet får hjälpa till att hålla de många hundrade maskinerna i rörelse.

Med välvilligt tillstånd av bolagets disponent fick jag bese den högligen intressanta fabriken, dit inga obehöriga äga tillträde. Området är väl inhägnat och uppstår en väldig yta, där hus sluter sig till hus och bildar liksom en stad för sig inom staden.

En tjänsteman från kontoret blev vår vägvisare. På långt håll sågo vi de oerhörda timmerupplagen. Det hade under denna vinter uppköpts för 700,000 kronor asp-furu- och björktimmer. Först besågo vi sågramarna, som hyfsade upp timmerstockarna, så att hyvelmaskinerna skulle kunna sluka dem och förvandla dem till tunna skivor, som sedan andra maskiner skulle förvandla till *ämnen* för askar, lådor och tändstickor. Såsom var och en vet, består det, som vi i dagligt tal kalla en tändsticksask, av tre delar: 1:a själva *asken* med etiketten på översidan och plånet på bägge långsidorna, mot vilka man stryker stickan för att hon skall tända, 2:a *lådan*, som kan skjutas ut och in i asken och 3:e *tändstickorna*, som ligga inpackade i lådan. (Forts.)

Ett barns inflytande.

Hur kommer det sig, att alla tycka så mycket om Samuel Blom?» frågade en gosse sin skolkamrat. »Jo, jag vet det», sade denne, »det är därför, att Samuel älskar alla människor.»

»Hur vet du det?»

»Jo, för att jag ser, att han gör det. Se t. ex. på lilla Olle Strid, hans far dricker, och Olle har ofta ingen mat med sig i skolan. Då delar Samuel alltid sin mat med honom. Och när gossarna göra narr av John Sand för att hans rock är trasig, då skickar Samuel dem en blick, som de inte så snart glömmar.»

»En blick! Vad bryr väl gossar sig om sådant?»

»Jo då. Visste du, huru Samuel kan se på en, så skulle du nog förstå det. Det är aldeles som om han sade: 'Ni skulle

skämmas riktigt ordentligt, som kan göra narr av pojken, för att hans rock inte är så fin som eder. Det är ju den bästa han har'.»

»Men blir inte pojkarne förargade, när Samuel ser på dem så?»

»Nej, de skämmas och hålla av honom mera än förr.»

»Vad gör Samuel mer för märkvärdigt?»

»Åh, jag kan inte berätta alltsammans, men han gör alltid något gott åt någon.»

»Har han gjort dig något gott också?»

Kamraten rodnade och svarade tyst: »Ja — jag hade en gång tagit något, och ingen annan än Samuel visste om det. Jag sade, att jag ämnade behålla det, men då såg han på mig och svarade: 'Men tror du inte, att Gud vet om det?'

Jag gick strax och lämnade tillbaka det som jag tagit.»

Försoning.

(Forts. fr. föreg. n:r).

Det är nu på tiden att förklara, huru Hans och godsägaren blivit så förbittrade fiender.

Hans hade av sin far ärvt den lilla stugan och jordbiten däromkring. Olyckligtvis var det lilla området inneslutet av godsägarens åkrar och ängar. Dennes farfar hade efterhand lyckats genom köp komma över all jord i hela trakten utom det lilla område, som tillhörde Hans. Dennes far hade hårdnackat vägrat att sälja sin lilla jordbit, och han hade även tagit löfte av Hans att under inga omständigheter sälja sitt lilla ärvda jordstycke för penningar.

Men Hans var mycket fattig, och då han tillika var ofärdig, kunde han ej såsom andra förtjäna sitt bröd genom arbete; det var med stor möda han kunde sköta sin egen jord. Alla rådde honom därför att sälja den, ty sannolikt skulle den i alla fall efter hans död komma godsägaren till godo, och om han sålde den, kunde han ju under sin livstid få nytta av penningarna.

Hade herr Randolph varit litet mera hänsynsfull och vänlig emot honom, är det troligt, att Hans låtit tala med sig. Men han var en något högmodig herre och fordrade i befallande ton, att Hans skulle sälja sitt lilla fädernearv. Han föreställde honom också, huru han i motsatt fall hade att bereda sig på alla slags förargelser och förtret. Då vände Hans på ett mycket betecknande sätt helt enkelt ryggen åt honom.

Herr Randolph, som var van att alla rättade sig efter hans önsknings, blev mycket vred över denna oförskämdhet. Genast lät han bygga en hög mur runtomkring krymplingens ägor, så att den stackars Hans var innesluten liksom en fånge. Denne gjorde då ett hål på muren för att skaffa sig en väg ut, varpå godsägaren åtalade honom inför rätten och fordrade, att muren åter skulle byggas upp.

Hans rådgjorde med en sakkunnig man i byn, vilken också hyste agg till gods-

ägaren, och han lovade att hjälpa Hans. En advokat vidtalades, och denne fann, att herr Randolph icke kunde hava rätt att spärra vägen ut genom en mur. Rätten avgjorde till Hans' förmån, och öppningen i muren förblev. Därtill dömdes herr Randolph att också betala rättegångskostnaderna.

Nu tyckte man, att Hans borde känna sig nöjd, men i stället fördubblades hans hat emot godsägaren, och han lät honom på alla vis känna sitt agg och sin missaktning. Utan att det behövdes, gjorde han sig ärenden genom sin fiendes ägor väl tio gånger om dagen blott för att reta denne. Godsägaren rasade och lovade att hämnas på sin ofärdige fiende, vilkens blotta åsyn var en nagel i ögat på honom.

Herr Randolphs äldre barn kände till historien om sin fars tvist med krymplingen och ansågo sig därför vara i sin fulla rätt att göra honom så mycken förtret som möjligt. Men Frida hade ingen aning om någonting, och hennes rättskänsla sårades, då hon såg gossarnes ovänliga uppförande mot Hans. Mer än en gång hade hon haft i sinnet att tala om för fadern, huru hennes bröder betedde sig, men hon hade icke ännu kunnat komma sig för, emedan hon icke ville uppträda såsom sina bröders anklagerska.

Herr Randolph själv hade liksom alla som hava ett häftigt lynne, föga makt över sina pojkar, och därför gjorde de nästan vad de ville. Hans hustru, en mild och god kvinna, hade dött, när Frida föddes, och den äldsta dottern, som var endast två år äldre än Robert, förmådde icke styra pojkarna, och för övrigt visste hon föga om deras pojkstreck. Endast Frida kände till saken och försökte mången gång avstyra deras upptåg, men då blev hon vanligen utskrattad av dem.

När nu Frida kom hem ifrån sitt besök hos krymplingen, bestormades hon från alla sidor med frågor. Och hon berättade så utförligt om hans stuga och om hans skicklighet att skära i trä, att bröderna blevo alldeles förvånade. Skicklighet i

något yrke väcker alltid respekt hos den uppväxande ungdomen.

Robert började känna hemliga förebråelser för sitt ohysade beteende mot den stackars krymplingen, isynnerhet när Frida berättade om syskrinet, som Hans lovat förfärdiga åt henne.

“Nå ja, pucker- Hans är kanske inte så elak ändå, när allt kommer omkring“, sade han, “men nog tycker jag han kunde tvätta och kamma sig litet bättre, så att han såg litet hyggligare ut.“

(Forts. i n:r 19).

Brevväxling med de små.

Lösning av prisuppgifterna i Barnavännen 1914.

- N:o 1.** *Gåta.* 1. *Björk.* 2. *Lake.* 1, 2. *Björklake.*
Uppgiften rätt löst av 62 barn.
- N:o 2.** *Charad.* Mitt första *Sten*, mitt andra *söl*, mitt tredje *a*, mitt hela *Stensöta.*
Uppgiften rätt löst av 97 barn.
- N:o 3.** 1. *Boll.* 2. *Esau.* 3. *Respekt.* 4. *Leith.* 5. *Itzehoe.* 6. *Neger.* — *Berlin.* *Luther.*
Uppgiften rätt löst av 33 barn.
- N:o 4.** *Ordgåta.* *Peter, Meter.*
Uppgiften rätt löst av 95 barn.
- N:o 5.** 1. *Is.* 2. *Fågel.* 1, 2. *Isfågel.*
Uppgiften rätt löst av 12 barn.
- N:o 6.** *Biblisk gåta.* 1, 2. *Jona.* 2, 3. *Nathan.* 1, 2, 3. *Jonathan.*
Uppgiften rätt löst av 95 barn.
- N:o 7.** *Charad.* Mitt första *Trapp*, mitt andra *sleg*, mitt hela *Trappsteg.*
Uppgiften rätt löst av 95 barn.
- N:o 8.** *Gåta.* *Gel.*
Uppgiften rätt löst av 96 barn.
- N:o 9.** *Charad.* Mitt första *Säv*, mitt andra *sjö*, mitt hela *Sävsjö.*
Uppgiften rätt löst av 67 barn.
- N:o 10.** *Charad.* Mitt första *Vis*, mitt andra *mar*, mitt hela *Vismar.*
Uppgiften rätt löst av 74 barn.

N:o 11. *Gåta.* *Pass.*

Uppgiften rätt löst av 11 barn.

N:o 12. *Charad.* Mitt första *Hopp*, mitt andra *stjört*, mitt tredje *ar*, mitt hela *Hoppstjortar.*

Uppgiften rätt löst av 40 barn.

N:o 13. 1. *Borås.* 2. *Avesta.* 3. *Neapel.* 4. *Erzgebirge.* 5. *Rom.* — *Banér, Salem.*

Uppgiften rätt löst av 80 barn.

N:o 14. *Gåta.* *Dån, Nåd.*

Uppgiften rätt löst av 89 barn.

N:o 15. *Charad.* Mitt första *En*, mitt andra *vig*, mitt hela *Envig.*

Uppgiften rätt löst av 84 barn.

N:o 16. *Geografisk uppgift.* 1. *Båstad.* 2. *Rindön.* 3. *Elba.* 4. *Mandel.* 5. *Eskimå.* 6. *Neapel.* — *Bremen, Låland.*

Uppgiften rätt löst av 37 barn.

N:o 17. *Charad.* Mitt första *Sjö*, mitt andra *nöd*, mitt hela *Sjönöd.*

Uppgiften rätt löst av 92 barn.

N:o 18. *Charad.* Mitt första *Blom*, mitt andra *mor*, mitt hela *Blommor.*

Uppgiften rätt löst av 95 barn.

N:o 19. *Cirkelgåta.* 1—3. *Sal.* 1—4. *Sala.* 5—7. *Man.* 6—1. *Anders.* 1—10. *Salamander.*

Uppgiften rätt löst av 88 barn.

N:o 20. *Gåta.* Mitt första *Tig*, mitt andra *ris*, mitt hela *Tigris.*

Uppgiften rätt löst av 56 barn.

(Forts.).

Bibelläsning

eller vad står det i nästa söndags text.

Veckan 26 april—2 maj 1915.

M. 26. 1 Joh. 4: 7—11. Gud är kärlek.

T. 27. v. 7. En maning att älska.

O. 28. v. 8. Den oerhörda förlusten av att icke älska.

T. 29. v. 9. Ett härligt bevis på Guds kärlek.

F. 30. v. 10. Ett annat bevis på Guds kärlek.

L. 1. v. 11. Vår plikt att älska.

S. 2. 1 Kor. 13: 13. Det största av allt.

Söndagsskoltext för den 2 Maj.

4 sönd. e. Påsk.

Gud är kärlek.

1 Joh. 4: 7—11.

Minnesvers: 1 Joh. 4: 19. Låtom oss älska, ty han har först älskat oss.